10e JAARGANG. № 262.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT.

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya. 's jaar.......... ƒ 18.—
„ Java buitenb. „ do.......... „ 20.—
„ Europa „ do.......... „ 25.—

De **Oostpost** verschijnt dagelijks met uitzondering van den ZONDAG.

VRIJDAG 7 NOVEMBER 1862

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letters betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Sluiting der Landmail - pakketten.

In de maand November den 9den en 25sten, des middags te 4 uur.

ADVERTENTIEN.

Veiling van doorgekapt kopergeld,

De Resident van Soerabaja maakt bekend, dat op

Woensdag den 12 November 1862

bij 's lands pakhuizen te Soerabaja in het openbaar zullen worden verkocht: ± 375.000 Amsterdam ponden DOORGEKAPT KOPERGELD, waarvan een monster bij gemelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden, bedoeld in de *Javasche Courant* van 17 dezer no. 75.

SOERABAJA, Namens den Resident.
24 *September* 1862. *De Assistent Resident.*
Bij verhindering,
De 1ste Kommies.
(1316) **A. WARDENAAR.**

De Hoofd-Ingenieur, chef der 4de waterstaats-afdeeling, maakt bekend, dat op *ZATURDAG* den 6den *DECEMBER* aanstaande, des morgens om 9 ure, ten zijnen kantore te Soerabaja, in het openbaar zal worden

UITBESTEED

1e. het verwen der vensters en deuren, alsmede het vernieuwen en in goeden staat brengen der zinken en gepleisterde goten van het stadhuis alhier;

en

2e. het vervaardigen en daarstellen der benoodigde weêr-afleiders op de gebouwen aan de Equipage werf, Marine-pakhuizen, rondhouten, loods, en woning van den Directeur, op het Marine etablissement te Soerabaja, volgens bestekken en voorwaarden, liggende ten gemelden kantore ter inzage van belanghebbenden.

DE HOOFD-INGENIEUR VOORNOEMD,
(1508) P. VAN BAAK.

Wordt bekend gemaakt, dat op den 20sten December 1862 des morgens ten 9 ure ten burele van den Directeur van den artillerie Constructie Winkel eene publieke

Uitbesteding

zal worden gehouden voor de levering van artillerie goederen en algemeene behoeften van Europeschen oorsprong, voor de dienst van het jaar 1864, waarvan de voorwaarden op boven vermeld bureau en op dat van den Resident van *Soerabaja* ter lezing liggen.

DE DIRECTEUR, VOORNOEMD:
(1391) LINDWURM.

De Resident van SOERABAJA, zich refererende aan de ter zake betrekkelijke Gouvernements publicatiën, opgenomen in de *Javasche Courant* van den 25sten October jl. No. 86, maakt bij dezen bekend, dat op de daarbij vermelde voorwaarden de openbare verpachting van de verschillende zoogenaamde kleine middelen in de Residentie SOERABAJA, en het regt tot den verkoop van amfioen in het klein in de Residentiën SOERABAJA en KEDIRI, over 1863 zal plaats hebben in den dalem van den Regent van SOERABAJA, op Zaturdag den 15den dezer, **des morgens ten 8 ure precies.**

SOERABAJA, Namens den Resident.
den 3den November 1862. *De Secretaris,*
(1488) WEGENER.

De ondergeteekende maakt belanghebbenden bekend, dat de betrekking van hoofd-ziekenoppasser in het stads-verband, waaraan eene bezoldiging van ƒ **60**: 's maands en vrije woning verbonden is, **vacant is**, en verzoekt degenen, die ervaring hebben in de verpleging en oppassing van zieken, zich daarvoor aan te melden.

SOERABAJA, *De Assistent Resident*
den 4 *November* 1862. *voor de policie,*
(1498) E. DIBBETZ.

(*Voor het land.*) Namens president en directeuren der Javasche bank wordt bekend gemaakt, dat bij besluit van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië dd. 24 dezer no. 1, krachtens magtiging des Konings, is goedgekeurd het besluit, door de stemgeregtigde deelhebbers der bank genomen in hunne vergadering van 24 Februarij jl., tot uitbreiding van het kapitaal met ƒ 2,000,000; —

Die uitbreiding is ingevolge dat zelfde besluit geregeld als volgt:

1°. Het kapitaal der bank, thans bedragende ƒ 4,000,000: — wordt zoo spoedig mogelijk gebragt op ƒ 6,000,000; — verdeeld in 12,000 aandeelen van ƒ 500: — ieder.

2°. Alleen zij, die op den 1sten Januarij 1863 in de registers der bank bekend staan als eigenaren van aandeelen, zijn gedurende de maanden Januarij, Februarij, Maart, April, Mei en Junij 1863, geregtigd om ten burele der bank in te schrijven tot deelneming in de twee millioen, die aan nieuwe acties zullen worden uitgegeven.

Die inschrijvingen kunnen geschieden, hetzij persoonlijk, hetzij door anderen, tegen overlegging van behoorlijke volmagt.

3°. Wanneer de inschrijving het getal van *vier duizend* aandeelen mogt te bovengaan, wordt de inschrijving eerst gereduceerd tot op de helft der volle aandeelen, waarvan ieder inschrijver op den 1sten Januarij 1862 bezitter was, en wordt het getal, dat dan nog beschikbaar overblijft, verdeeld in evenredigheid van het getal aandeelen der inschrijvers.

4°. Wanneer de inschrijvingen daarentegen het getal van *vier duizend* aandeelen niet mogten bereiken, wordt de inschrijving voor dat ontbrekende gedeelte gedurende eene maand algemeen opengesteld, zonder verdeelen voorrang aan de actiehouders toe te kennen.

Voor zoo veel de inschrijvingen het getal der nog ontbrekende aandeelen mogten komen te overschrijden, worden die inschrijvingen in evenredigheid verminderd.

5°. De inschrijvings-registers zullen dagelijks van 10 tot 1 uur geopend zijn, zon- en feestdagen uitgezonderd.

6°. Na de volteekening wordt aan belanghebbenden schriftelijk kennis gegeven, voor welk getal aandeelen hunne inschrijvingen zijn aangenomen.

7°. De aandeelen worden uitgegeven tegen ƒ 500: — per aandeel.

8°. Aan hen, die daarop aanspraak kunnen maken, wordt een half aandeel van ƒ 250:— uitgereikt.

Twee dezer halve aandeelen worden gerekend voor eene actie.

9°. De afgifte der aandeelen geschiedt ten burele der Javasche bank onder bijbetaling eener rente, van af 1° April 1863 tot den dag van betaling, ad 6 pCt. 's jaars.

De aandeelen moeten betaald zijn *ééne* maand na de kennisgave, voor hoeveel elke inschrijving is aangenomen.

10°. De niet betaalde aandeelen worden publiek verkocht. Hetgeen deze aandeelen meer dan pari opbrengen, komt ten voordeele van de bank; doch hetgeen die minder opbrengen dan pari en rente, wordt op de inschrijvers verhaald.

De Secretaris,
H. ROCHUSSEN.

SUB-COMMISSIE VAN ONDERWIJS.

School-Commissarissen over de maand November

de heer J. L. van GENNEP en
J. D. HALEWIJN.

VENDU - DEPARTEMENT

PUBLIEKE VENDUTIËN.

Op Zaturdag 8 November 1862.

Bij het Marine Etablissement te Kalimas, van overtollige en voor de dienst afgekeurde marine goederen.

Achter de pakhuizen van SECH AWAL, te kampong Baroe, van 80 paarden, van Bima aangebragt. (1466)

Op Maandag 10 November 1862.

Bij den heer NICOLAI, aan de Kalimas van hout-, koper- en ijzerwerk, enz. van den heer H. CRAMER.

Op Dingsdag 11 November 1862.

Bij den Deurwaarder DAMWIJK, in de stad van diverse goederen bij executie.

Op Woensdag 12 November 1862.

Bij 's Lands Algemeene Pakhuizen alhier van cc. 375,000 ponden doorgeknipte Gouvernements koperen duiten.

Op Donderdag 13 November 1862.

Bij den heer J. W. KOK, in de stad, van diverse goederen.

Op Vrijdag 14 November 1862.

Bij den heer NEYTS, te Kapoetran van meubelaire goederen, wegens vertrek.

Op Zaturdag 15 November 1862.

Op de oude Ekwipage Werf alhier, van eene Kruisboot en Inventaris van het Gouvernement.

HUWELIJKEN.

Gehuwd:

A. VAN MEURS
en
G. C. HOFMANN.

ONRUST, 28 October 1862. (1504)

GEBOORTEN.

Voorspoedig bevallen van een' *ZOON*, G. F. C. BOERMEESTER, geb. *Reijneke*.
Soerabaya, 4 *November* 1862.
Eenige kennisgave. (1495)

Bevallen van eenen *ZOON*, de echtgenoot van
J. C. BOTTER.
Soerabaya, *den 3den November* 1862.
(1492)

Bevallen van een' *ZOON*, H. S. L. STEUP, geb. *Dutrieux*.
SOERABAJA, 6 November 1862.
Eenige kennisgave. (1506)

Bevallen van een' DOCHTER **S. C. Smit Devonshire**, geb. *Buijs*.
SOERABAJA, 6 November 1862.
Eenige kennisgave. (1514)

Op de eerste Vendutie

VAN

LE ROY & CO,

zullen worden verkocht:

Circa 400 stuks GAVE DJATIE-HOUTEN RIBBEN. (1513)

Slechts één dag de waarheid te Spreken.

(*Vervolg*)

Joseph was zoo sterk op zijne bruid verliefd, dat hij zeker geloofde, dat haar gemoed volkomen aan haar schoon uiterlijk beantwoordde, en dat dus hare liefelijke gestalte en hare blaauwe oogen eene zachte, teedere geaardheid aanduidden, gelijk haar phlegmatiek voorkomen, naar zijn inzien, bestendigheid en huiselijkheid verried. Hij kon zelfs niet in de verste verte vermoeden, dat traagheid en eigenbaat de grondtrekken van haar karakter waren. Aan hare „zacht gevoelende borst" wilde hij thans troost voor zijne wederwaardigheden zoeken.

Zij ontving hem, volgens gewoonte, in de kleine naast den winkel gelegen kamer, waar zij dagelijks, door draperiën van kantwerken en andere fijne weefsels omringd, als een lief klein spinnetje aan het werken zat, ijverig in de weer om vrouwelijke vliegen te vangen. Toen Joseph binnenkwam, bevond zij zich alleen in de kamer, en was druk bezig, het uit Parijs ontboden model van een' nieuwen hoed na te booten.

— Zoo, komt gij daar eindelijk? vroeg zij, zonder op te staan.

— Ja, antwoordde hij, vermoeid en uitgeput zich op een' stoel neêrvlijende

— Ik hoop, dat gij u gisteren avond met uwe vriendin, miss Robinson, wel geamuseerd zult hebben?

— Ik was in de kerk, antwoordde Joseph, verwonderd opziende; ik wilde Mr. Sturm hooren, en....

— En te gelijk miss Robinson met een bezoek vereeren..... niet waar? Ik geloof, dat het meestal slechts winkelbedienden en kamerjuffers zijn, die de predikatiën van dien methodistischen schreeuwleelijk bezoeken.

— Ik begrijp u niet, Elise! Mr. Sturm is noch een methodist, noch een schreeuwleelijk, en zijn gehoor bestaat uit alle standen, van den hoogsten adel tot den armsten straatwerker toe.

— Zonder nog miss Robinson er bij te rekenen.

— Waarom herhaalt gij toch zoo den naam eener kamenier? Gij schijnt zonder reden verstoord op mij te zijn. Wat bedoelt gij?

— O, ik ben met uw doen en laten zeer wel bekend, al denkt gij dat niet. Ik heb zoo veel gehoord!

— Elise, gij bejegent mij met onverdiende verwijtingen, terwijl ik thans zoo zeer troost behoef.

— Wel ongetwijfeld! Waarschijnlijk hebt gij miss Robinson beleedigd... niet waar?

— Ja.

— Ziet gij, ik wist het wel! Maar bij mij moet gij geen troost zoeken; ga u maar met uw kamermeisje verzoenen!

— Elise, gij beledigt mij! riep de jongman, zoo driftig en met zulk een van toorn gloeijend gelaat, dat het ligtvaardige meisje er van schrikte. Zij had eigenlijk geen woord geloofd van hetgeen de halve gezegden van Jane Robinson schenen aan te duiden, doch zich daarvan slechts bediend, om aan hare neiging tot boosaardige plagerijen bot te vieren. Terwijl zij hem derhalve op verzoenende wijze de hand toereikte, sprak zij:

— Welnu, zoo gij al het kamermeisje werkelijk geene oplettendheden hebt bewezen, dan had ik ten minste wel eenige reden om het te gelooven, want zij was heden ochtend hier, en beklaagde er zich ten hoogste vertoornd over, dat gij haar eene liefdesverklaring had gedaan.

— Ik... haar... eene liefdesverklaring?

— Ofschoon zij het wel niet duidelijk zeide, gaf zij het ten minste te verstaan.

Elise verhaalde hem hierop het gesprek, dat zij met Jane Robinson had gehad.

— Goed, nu zal ik u verhalen, wat er werkelijk tusschen haar en mij is voorgevallen, hervatte Joseph, en schetste het gebeurde.

Elise lachte hartelijk, want zij was boosaardig genoeg om zich te verheugen over de beschaming, welke miss Robinson had ondergaan. Na zich eindelijk de tranen uit de oogen gewischt te hebben, vroeg zij:

— Maar hoe kwam het u dan toch in den zin, haar zulke dingen te zeggen?

— Zij vroeg mij, en ik moest haar naar waarheid antwoorden.

— Lieve Hemel, de waarheid moet men niet altijd spreken; dat is niet verstandig gedaan. Nu hebt gij u de kamenier van miss Lyle tot vijandin gemaakt, en zij zal hare meesteres ongetwijfeld bewegen, uwen winkel en misschien ook den onzen niet meer te bezoeken.

— Dat is wel mogelijk, Elise, en het is helaas niet de eenige onaangenaamheid, welke ik van ochtend heb ondervonden! voegde de jongman er zuchtende bij.

— Het is reeds erg genoeg; maar wat is er dan nog meer gebeurd?

Joseph deelde haar alles mede, wat er tusschen hem en zijn oom en tante was voorgevallen, en wat hem ten slotte uit hun huis had

VENDUTIE

Op Maandag 10 November a. s.

bij

J. H. N. NICOLAS

aan de Waterfabriek te KALIMAS,

van afbraak van een schip,

als:

MASTEN, PLANKEN, INHOUTEN, KOPER, IJZER en zoo voorts, NIEUWE KOPEREN SPIJKERS, DJATIE-HOUTEN SCHAALPLANKEN, en zoo voorts: GOEDEREN kunnen bij gebragt worden. (1512)

Op een nader te bepalen dag

zal door de ondergeteekenden publiek worden verkocht:

Een ERF met een STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS en BIJGEBOUWEN, gelegen binnen deze stad in de Jotangan, thans Jatottan, Blok No. 22, bij de verponding geregistreerd onder No. 294, thans geoccupeerd als HOTEL en WAGENVERHUURDERIJ door den Heer SCHMIDT benevens een daaraan grenzend uitgestrekt stuk gronds.

Inmiddels ieder afzonderlijk uit de hand te koop.

Nadere informatiën bij

(1375) ANEMAET & CO.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP

AMBON,

Kapt. W. Vogel.

Vertrekt naar **Singapore** via **Samarang en Batavia** op *Zondag den 9den November.*

Adres bij

(1509) W. CORES DE VRIES.

VERTREK VAN SCHEPEN

Passage naar Nederland

Wordt aangeboden met het snelzeilend Nederl. Barkschip

Cornelia Hendrika,

kapitein **J. J. ZWART.**

Deze bodem is door zijne comfortable inrigtingen zeer geschikt voor den overvoer van familiën en enkele personen.

Het vertrek zal omstreeks Ultimo November van **Samarang** plaats hebben

Nadere informatiën te bekomen bij den gezagvoerder in het *Marine-Hotel* en bij

De Agenten,

(1511) MATHIEU EBBS RUIJS & CO.

Passage naar Nederland

wordt aangeboden met het snelzeilend Hollandsche Barkschip

QUARTET,

Kapt. Z. MULDER.

Het schip is voor den overvoer van passagiers zeer doelmatig ingerigt, en bevindt er zich eene comfortable badkamer aan boord.

Nadere informatiën te bekomen bij den Gezagvoerder in het JAVA HOTEL en bij

De Agenten,

(1475) B. J. VAN ECK & CO.

Passage naar Nederland

Wordt aangeboden met het snelzeilend Barkschip

ZEEMANSHOOP,

kapitein G. N. H. PFAFF.

Het schip is uiterst doelmatig voor den overvoer van Passagiers ingerigt.

Het vertrek zal Ultimo November van PASOEROEAN plaats hebben.

Nadere informatiën bij den kapitein en bij

De Agenten,

(1510) MATHIEU EBBS RUIJS & CO.

Passage naar Amsterdam.

wordt aangeboden met het Nederl. Campagne fregatschip

Anna Digna.

KAPITEIN OUMAN.

Deze bodem heeft een geëxamineerd geneesheer, en is door zijne comfortable inrigtingen zeer geschikt voor den overvoer van passagiers. Het vertrek zal tegen *ultimo November* plaats hebben.

Nadere informatiën te bekomen bij den Gezagvoerder in het MARINE HOTEL en bij

De Agenten,

(1459) B. KOPERSMIT & CO.

Naar Amsterdam

zal *medio December* direct van hier vertrekken het snelzeilend viermast schip

ARGO,

gevoerd door kapt. A. W. F. VAN TEUTEM, bijzonder ingerigt voor den overvoer van passagiers.

Nadere informatiën te bekomen bij den gezagvoerder, adres MARINE HOTEL.

De Agenten,

REIJNST & VINJU *te Batavia.*

(1500) ANEMAET & CO *aldaar.*

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Het Nederlandsch snelzeilend, campagne barkschip

JOHANNA ELISABETH.

Kapitein N. BURHOVEN JUNIUS.

Vertrekt van hier direct naar NEDERLAND tusschen *primo* en *medio December.*

Genoemde bodem heeft eene groote luchtige campagne met ruime hutten, badkamer, en hetgeen verder tot den overvoer van passagiers ten volste vereischt wordt.

Informatiën dienaangaande bij de Agenten **ADAM & CO**, alsmede bij den Gezagvoerder in het **Marine Hotel**, alwaar tevens eene teekening der campagne voorhanden is.

(1494)

Een REISWAGEN.

Te bevragen bij

(1507) ABALAIN, DURAND & CO.

Simpang.

BOEK-, COURANT en HANDELSDRUKKERIJ.

VAN

LE ROY & CO,

TE

SOERABAYA.

Door eene ruime keuze van lettersoorten is deze drukkerij inzonderheid ingerigt tot het drukken van:

Aanplakbiljetten en Affiches in vele formaten, Boek- en kantoordrukwerken, circulaires, rekeningen, nota's, kwitantien, wissels, prijscouranten, marktberigten, polissen, cognossementen, menu's, adres- en visitekaartjes en al ander drukwerk.

BOOM- en HANDELSSTUKKEN

zoomede:

IMPRIMES voor Fabriekanten, Aannemers en Pachters **naar vaste modellen**

zijn steeds voorhanden. (1236)

PHOTOGRAPHIE.

PORTRETTEN

Op glas van ƒ 6.— ƒ 10.— ƒ 20.— ƒ 30.

Op wasdoek en op papier billijke arrangementen.

Modellen liggen ter bezigtiging.

De betaling bij de aflevering.

M. H. HALEWIJN.

Heeren Straat

(1102) *achter het stadhuis.*

A. DUIJSHART,

met de toko willende eindigen, biedt tegen billijke prijzen en voorwaarden te koop aan den Toko-inventaris en de voorhanden zijnde koopmanschappen, alsmede het toko lokaal te huur. (1505)

Etablissement Groedo.

Ondergeteekenden hebben de eer kennis te geven, dat hunne

HOUTSTOOMZAAGMOLEN

thans in volle werking zijnde, bestellingen op gezaagde houtwerken binnen weinige dagen kunnen geeffectuëerd worden.

De prijzen zullen, naar gelang der dimensiën der bestelde houtwerken, ten billijkste berekend worden.

Alleen DROOGE en GAVE HOUTWERKEN worden afgeleverd.

(715) **ZANTHUIS & CO**

STEMPELPERS

VAN

LE ROY & CO.

Postpapier met naam of initialen gestempeld tegen denzelfden prijs als het ongestempelde verkrijgbaar.

Voor de zoo algemeen gewilde *hoogdruk-*visitekaartjes rekenen zij niet meer dan voor gewonen druk. (1212)

ZITDAG

DER

Spaarbank in de maand November

Dingsdag den 18den

(1476)

VERTREKKENDE PERSONEN;

NEYTS en echtgenoote, naar Nederland; gemagtigden de heeren HILL BROEKMAN & CO. (1493)

Wissels op Nederland.

bij

(1418) FRASER EATON & CO.

WISSELS OP NEDERLAND

EN

ENGELAND

bij

(1409) MATHIEU EBBS RUIJS & CO.

Wissels op Nederland.

bij

(1416) HILL BROEKMAN & CO.

ONTVANGEN

Puike Zoetemelksche Kaas.

MANDARIJN GEMBER.

Hollandsche Broodsuiker.

VERMICELLI, SLA-OLIE en

Geassorteerde Likeuren.

(1515) bij **C. H. GRIMM.**

Voortdurend Verkrijgbaar

IN TOKO BOOMSTRAAT.

à Contant.

Holloway Pillen en Zalf.

Doosjes PILLEN à ƒ 1.— 3.— ƒ 5.—

Potjes ZALF à „ 1.— 3.— „ 5.—

(1330) **J. J van den MUIJSENBERG.**

VOORHANDEN.

IN TOKO BOOMSTRAAT.

GESLEPEN en EFFEN

BALLONS.

voor MODÉRATEUR LAMPEN.

(1501) **VAN DEN MUIJSENBERG.**

VIERKANTE en RONDE KERPETTEN in zeer fraaije DESSINS in COMMISSIE

bij

(1372) M. H. HALEWIJN.

---

doen jagen.

— En zóó, vervolgde hij, heeft mijn oom mij verstooten en onterfd, alleen omdat ik op zijne vragen erkend heb, dat ik niet geheel ontroostbaar zou wezen, wanneer hij en tante kwamen te sterven, en dat de rijke ergenis zou bijdragen om mij te troosten.

Thans lachte Elise niet, want zij zag in, welk een nadeel voor haar zelve, als Josephs vrouw, uit het verlies van de rijke erfenis zou voortvloeijen. Haar gelaat werd vuurrood van toorn, doch zij bedwong hare stem tot den toon van regtmatige ontevredenheid, toen zij antwoordde:

— Dan hebt gij uw verdiende loon gekregen, want ik kan het slechts onnatuurlijk noemen, dat gij uwen oom, wiens eenige erfgenaam gij zoudt worden, zulke dingen zegt..... Ik begrijp niet, wat u daartoe bewogen heeft. Waarom deedt gij dat?

— Omdat hij er mij naar vroeg, en ik de waarheid moest antwoorden, zoo als ik u reeds eenmaal gezegd heb.

— En, zoo als ik u reeds eenmaal gezegd heb, de waarheid mag men niet altijd spreken, en in dit geval... tegenover een' zoo rijken oom... was het geheel verkeerd!... Wanneer mijne tante mij vraagt: „Lieve Elise, wat zoudt gij doen, als gij mij verloort?" dan antwoord ik niet: „Dan zou ik er mij veel beter bij bevinden dan thans, omdat dan alles mij alleen zou behooren", ofschoon het de waarheid is; want dan zou zij mij het huis uitjagen, en met regt! Neen, dan antwoord ik „Ach, God, lieve tante, spreek toch zoo niet! gij verscheurt mij het hart! Wanneer gij zoudt stervens toe treuren".

— En gelooft zij dat?

— Zij gelooft ten minste, dat ik zoo denk, en dat mijne woorden opregt zijn en zij heeft mij er des te liever om.

— Maar, Elise, dat is verfoeijelijk! Ik had het nooit voor mogelijk gehouden, dat gij zoo weinig gevoel en opregtheid kondt bezitten, antwoordde Joseph droevig.

— Dat is geen gebrek aan gevoel en opregtheid, maar verstand, en te gelijk goedaardigheid en eerbied. Hoe slecht ik ook moge zijn, gij held in deugden! zoo zou ik mij toch schamen, de gevoelens van hen te krenken, die mij opgevoed, en voor mij gezorgd hebben, sprak Elise spottend.

— Ik geloof, dat het maar best zal zijn, dat ik u in eens al de ongelukken verhaal, welke mij heden getroffen hebben, hervatte de jongman wanhopig; want de vijandschap van mijn' oom is niet mijn eenige rampspoed.

Hierop verhaalde hij ook, hetgeen dien ochtend in zijn' winkel was voorgevallen, en eindigde met de woorden:

— En zoo ben ik derhalve, lieve Elise, alleen omdat ik op eenige vragen de zuivere waarheid ten antwoord gaf, ook door mijne patronen uit hunne dienst ontslagen.

— En evenzeer met het volste regt! riep Elise, buiten zich zelve gebragt door ergernis over deze dubbele dwaasheid — zoo als zij het noemde — en over het dubbel verlies, dat het, gelijk zij duidelijk inzag, voor haar zelve was. — Mensch, gij moet uw verstand verloren hebben! Dat is immers de affaire van uwe patronen te gronde rigten! Het zou mij in het geheel niet verwonderen, wanneer zij u ook nog wegens laster aanklaagden!... En wat wilt gij thans aanvangen?

— God weet het; ik niet!

— Ik weet intusschen wel, dat, zoo gij slechts een weinigje liefde voor mij hadt gehad, gij niet zoo zoudt hebben gehandeld, en u niet eene maand vóór onze bruiloft tot den bedelstaf zoudt gebragt hebben!

— Maakt gij het mij tot een verwijt, dat ik de waarheid heb gesproken?

— Och wat, de waarheid! riep Elise op verachtelijken toon. Zekerlijk verwijt ik het u! Volslagen zotheid was het, den klanten de waarheid te zeggen; zij hebben geen regt, dat te verwachten! Zoo ik aan onze klanten de waarheid wilde zeggen, konden wij morgen wel den winkel sluiten, en ons failliet verklaren! Wanneer men eene affaire heeft, en vooruit wil komen, dan moet men niet zoo naauw van geweten zijn. En wat u betreft, waarheidspreker! het verwondert mij inderdaad, dat u op eens eene zoo groote waarheidsliefde is aangewaaid! De hemel weet het, gij hebt mij dikwijls genoeg onwaarheden gezegd!

— Ik? onwaarheden?..... zweefde op Josephs lippen. Hij herinnerde zich echter plotseling, dat hij dikwijls genoeg, in de warmte van zijn gevoel, uitdrukkingen tegen Elise gebezigd had, welke zich, strikt genomen, niet lieten regtvaardigen. Hij had haar bij voorbeeld zijn engel, zijne ziel, zijn leven genoemd, al hetgeen natuurlijk niet waar was. Als waarheidspreker gevoelde hij zich derhalve gedrongen te antwoorden:

— Ja, Elise, ik heb u dikwijls onwaarheden gezegd, maar ik zal het niet weder doen.

(Wordt vervolgd.)

NEDERLANDSCH INDIE

Soerabaja 7 November 1862.

Opgave van de politie

Omtrent personen, wier passen voor aankomst of vertrek zijn geviseerd geworden.

7 November.

voor Aankomst.

G. A. Thiel, van Modjokerto.

voor Vertrek.

H. E. R. Carton, naar Pasoeroean. G. Binthuijsen en familie, naar Probolingo. G. A. Thiel, naar Modjokerto. C. C. Schmidt, naar Sumenap. G. G. van der Wulden, naar Madura. M. J. Parijs, naar Bezoekie.

Vertrokken Passagiers.

Met het Nederl. Ind. stoomschip *Oenarang*, Kapitein H. Kramer, naar Batavia over Samarang: de heeren Griffin en fam., J. A. Durand, A. G. Richards, C. Frolke, A. Jordan en J. A. Nohr.

PASOEROEAN, 5 November. Gisteren avond ontstond alhier in een der bijgebouwen van het logement brand, welke echter door de spoedig aangebragte hulp en windstilte niet veel schade veroorzaakt heeft. Het ontstaan daarvan wordt toegeschreven aan de zelfontbranding van eenige pikols kapok, die aldaar bewaard werden.

EENDRAGT MAAKT MAGT.

— Naar wij van goederhand vernemen, bestaat alhier het voornemen tot de oprigting eener VEREENIGING van de in deze residentie gevestigde SUIKERFABRIJKANTEN, zoowel vrije ondernemers als gouvernements kontraktanten, met het doel: „alle „belangen van industrie'en aard met betrekking „tot de SUIKERBEREIDING en KULTUUR VAN HET „RIET, gemeenschappelijk te bevorderen en te be„hartigen."

Wij verheugen ons met dit verblijdend verschijnsel, en twijfelen niet, of het Bestuur zal eene dusdanige vereeniging met kracht ondersteunen, terwijl wij van harte hopen, dat dit voorbeeld navolging moge vinden in alle andere residentien van Java, alwaar de SUIKERKULTUUR is ingevoerd, en dat zoodoende de SUIKERFABRIJKANTEN en KONTRAKTANTEN over geheel JAVA eendrig eenen band mogen vormen, waarop de zinspreuk, aan den aanhef dezes geplaatst, ten volle toepasselijk zal zijn:

EENDRAGT MAAKT MAGT

(*Pas. N. en Adv. Bl.*)

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 29 Aug. — Eergisteren heeft de gewestelijke vergadering van de vereeniging van den H. Vincentius a Paulo alhier plaats gehad in een zeer ruim en schoon, en, hoewel eenvoudig, toch met smaak en zeer doelmatig versierd lokaal, op de Bloemgracht. Talrijk waren de leden der vereeniging, van heinde en verre bijeengekomen; ver over de twee honderd liep het cijfer van diegenen, die uit andere steden en gemeenten hunne conferentiën te Amsterdam vertegenwoordigden. Alle provinciën van ons rijk hadden daartoe haar aandeel geleverd. De vergadering, des morgens te 10 ure begonnen, heeft geduurd tot 1 uur; te 2 ure werd de zitting hervat, en voortgezet tot half 5 ure, wanneer de vergadering gesloten werd. Het uitvoerig en met zeer veel orde gesteld programma, dat vele belangrijke voorstellen van praktischen aard op het veld der liefdadigheid bevatte, is, dank zij der goede leiding der beraadslagingen en de gevatheid van de veelvuldige sprekers, naar algenoegen kunnen worden afgehandeld. In de namiddagzitting zat aan de vergadering voor de bisschop van Haarlem. De overige prelaten van Nederland hadden van hunne toegenegen geroelens doen blijken door brieven, die in de ochtendzitting waren voorgelezen. De vergadering werd gedurende den ganschen dag bijgewoond door vele leden van de geestelijkheid, uit de hoofdstad en van elders toegesneld. Te vijf ure des namiddags namen al de leden en eenige genoodigden gezamenlijk deel aan eenen maaltijd, die, in de circulaire *broederlijk* genaamd, met der daad en in waarheid broederlijk was.

ENGELAND.

— De bladen bevatten een particulier schrijven van een' Engelschman, die op de Westkust van Afrika is gevestigd, waarin eenige bijzonderheden nopens den koning van Dahomey worden medegedeeld. Daaruit blijkt, dat zijn naam is Baddahung. Hij is niet zulk een slecht mensch, als hij door de Engelsche bladen werd beschreven. De menschenoffers, die hij brengt, maken een integrerend deel der godsdienst uit, zoodat de menschen eigenlijk niet uit wreedheid worden omgebragt. De personen, die worden uitgekozen om te sterven, onderwerpen zich blijhartig aan hun lot; zij beschouwen dit als eene hun aangedane eer. Dahomey staat niet onder bescherming der Britsche vlag; het is een onafhankelijk staat, en Baddahung een onafhankelijk souverein. Hij haat de Engelschen, omdat zij de inkomsten van zijn koningrijk benadeelen.

Zijne residentie is Abomey, 130 mijlen achter Lagos. Whydah, eene zeehaven van Dahomey, ligt op de slavenkust, die zich van de rivier Volta tot de rivier Lagos uitrekt. Te Whydah zijn twee groote factorijen, eene Fransche en eene Braziliaansche; de laatste behoort aan den beruchten slavenhandelaar Domingo Martinez. Deze is een vriend en opperhoofd van den koning. Indien de Avogagah (beteekenende te Whydah meer dan de gouverneur-generaal te Calcutta) Domingo toevallig ontmoet, moet hij zich voor hem in het stof nederbuigen; hieruit blijkt de magt en de invloed, dien deze Braziliaan in Dahomey uitoefent. Nog geene drie maanden geleden verscheepte hij niet minder dan 1600 slaven, wier gezamenlijke waarde op £ 180,000 werd geraamd. Op de kust gelooft men dat Domingo tot opvolger van Baddahung is bestemd. Indien Engeland den slavenhandel aldaar wil beletten, dan moet het, volgens den briefschrijver, den koning van zijne twee zeehavens, Whydah en Godamey, berooven, daar hij zonder deze den slavenhandel niet kan voortzetten.

ITALIE.

FLORENCE, 23 Aug. De *Gazzetta Ufficiale* van gisteren, den 22sten, te 2 ure 's namiddags uitgegeven, draagt aan het hoofd het volgende verslag, door de gezamenlijke ministers aan den koning aangeboden en onderteekend:

Sire!

De generaal Garibaldi, iederen burgerpligt vergeten hebbende, heeft in Sicilië de vaan des oproers omhooggestoken. Uwen naam en dien van Italië vertoont nog die banier ter verbinding der eenvoudigen, maar niet langer kunnen zij tot dekmantels strekken voor de geheele Europesche demagogie, ter dienste waarvan zij heden zijn' arm schijnt te hebben gesteld en zijne beruchtheid (sic).

De kreet „Rome of de dood" en de krankzinnige smaadredenen tegen een' roemrijken (sic) bondgenoot, alleen door de vijanden van Italiës eenheid met bijval begroet, worden op zijne lippen de oorzaak, die het meest den oogenblik vertraagt, waarin, volgens den plegtig uitgedrukten wensch der landsvertegenwoordiging, de zetel van de Italiaansche regering in de eeuwige stad zal worden gevestigd.

Hardnekkig doof voor de stem van den pligt, heeft hem het denkbeeld niet afgeschrikt, om den burgeroorlog in den boezem zijns vaderlands te ontsteken. Uw woord, eenmaal zoo geacht, is zonder uitwerking op hem gebleven.

Eene krachtiger handelwijze is noodig geworden. De vertegenwoordigers der regering op Sicilië, minder geneigd om de diensten te vergeten, door dien (*questo, is'e*) generaal bewezen hulde doende aan 's lands gevoelens voor hem, en vooral overwegende de bijzondere welwillendheid, waarmede hij door U. M. werd vereerd, hebben ten zijnen opzigte eene toegeeflijkheid aan den dag gelegd, die in andere gevallen laakbaar zou wezen.

De gewone middelen voor bedwang, die voldoende waren om de pogingen te onderdrukken, die onlangs aan den voet der Tyroler Alpen den vrede en de veiligheid van Italië bedreigden, zijn heden het doel niet aangemeten.

Nu, terwijl iedere hoop op schikking al minder wordt, en de opstand openbaar is, zou de regering oordeelen, misbruik van uw vertrouwen te maken, en van dat, hetwelk door zijne laatste stemmingen haar het parlement betoonde, wanneer zij niet U. M. voorstelde, om hare eigene gevoelens geweld aan te doen, en om alle middelen aan te grijpen, die uit kracht der wetten en van het gezond verstand de koninklijke magt ten dienste staan, ten einde op alle punten het vermetel oproer te onderdrukken, en het gezag der wetten te herstellen, die door geheel Italië geschonden en gehoond worden.

De vraag is het, o Sire! om ongeschonden die beginselen tegenover al onze vijanden te bewaren, welke in de volksbesluiten zijn verkondigd; om de eenheid van het rijk te bevestigen, en Italië den weg zijner grootsche toekomst open te houden! Tegenover zulke gezegens terug te treden, ware schuldig.

Het is een onafloesbare pligt voor uwe ministers, om in zulke rigting maatregelen te nemen. De nakende gevaren en het bewustzijn van de slagen, die het vaderland bedreigen, wettigen als van zelven de besluiten, die zij aan uwe goedkeuring komen onderwerpen.

Toen hij eene banier opstak tegenover de uwe, toen hij tegen uwe trouwe soldaten de burgers te wapen riep, heeft de generaal Garibaldi zich tegen den staat gekeerd. Hij zelf, en zoo velen die hem volgen, hebben zich openlijk tot vijanden der wetten gemaakt, waaruit de noodzakelijkheid voortspruit, het land, dat zij bezet houden, te beschouwen als eene door een' vijand ingenomen of bedreigde streek.

Het is dien ten gevolge, o Sire! dat wij u voorstellen, het eiland Sicilië in staat van beleg te verklaren, gedurende al den tijd, dat de opstand duren zal, en tot dat de toestand van orde en gezag aldaar zal zijn hersteld.

Uw ministeraad neemt openlijk de verantwoordelijkheid op zich voor die buitengewone maatregelen, omdat zij het zekerste middel aanbieden, om, in de door de oproerlingen verontruste provinciën, sneller de heerschappij der wetten en der vrijheid (sic) te herstellen, evenzeer als om er de vreeselijke angsten te doen bedaren, die de gevaren en de dreigende onheilen van den burgeroorlog opwekken.

Zij zullen verder toezien, o Sire! om de constitutionele monarchie te beveiligen, die allen gezworen hebben te schragen; om eene allerernstigste belemmering voor de Italiaansche eenheid uit den weg te ruimen, en om alle grondstoffen van den roem en de eenheid des volks op nieuw te hereenigen.

(get.) U. RATAZZI, G. DURANDO, A. PETITTI, R. CONFORTI, G. MATTEUCCI, DEPRETIS, DI PERSANO, Q. SELLA.

De *Temps* bespreekt bij voortduring de verlegenheid, waarin het Italiaansche kabinet moet verkeeren, niet alleen ten opzigte van een' gevangene als Garibaldi, maar ook met betrekking tot den ellendigen staat, waarin het land verkeert.

„De *Turin Gazette* en de *Italie* berigten beiden, dat Garibaldi voor eenen krijgsraad zal teregt staan; doch alle plannen met betrekking daartoe ontmoeten eene groote tegenkanting. Men kan nagaan, dat het gouvernement daardoor in eene niet geringe verlegenheid zit. Die moeijelijkheid zal elken dag meer ingewikkeld worden, zoo het Ministerie den moed niet heeft om onmiddellijk en zonder voorbehoud over te gaan tot het verleenen van eene algemeene amnestie. Wanneer die amnestie niet dadelijk wordt toegestaan, zal het later daarvoor te laat zijn, want het is eene bekende waarheid, dat thans nog deserteurs worden gefusilleerd. Italië biedt op dit oogenblik een ellendig schouwspel aan, hetwelk de strengste maatregel niet kan verbeteren. Om daaraan een eind te maken, zou het gouvernement in staat moeten zijn om zijne tegenstanders van gisteren, die zich allen schuldig hebben gemaakt met het toegeven aan eene te vergeven dwaling, te kunnen zeggen:— „gij zijt den verkeerden weg opgegaan om datgene te bereiken, waarnaar wij allen haken; door wijsheid zullen wij trachten te verkrijgen hetgeen gij u door de kansen van den oorlog zocht te verschaffen." Om dat te kunnen zeggen moet men echter eenig voordeel voor zich hebben, en, na het gebeurde bij Aspromonte schijnt het ministerie dat vertrouwen te hebben verloren, hetwelk het vroeger bezat. Ongetwijfeld schijnt het in de meening te verkeeren, dat het, om eens amnestie de kunnen toestaan, sterker moet zijn dan het werkelijk is; want gestrengheid bewijst in dit geval niets anders dan zwakheid. De Bourbonsche reaktie steekt het hoofd op, en wel geheel ten gunste van Garibaldi. De bladen van Milaan en Turijn zijn opgevuld met berigten, welke ten opzigte van dat punt geenen twijfel meer overlaten. Italië kan niet langer stationair blijven zonder ineen te vallen; het moet vooruit of terugtreden; het moet naar Rome of terug naar Frans II."

Met betrekking tot hetzelfde onderwerp zegt de *Débats* het volgende:

„Te oordeelen naar het weinige nieuws, dat ons uit Italië toekomt, zouden wij eensdeels mogen aannemen, dat er niets gebeurd is, in staat om het ministerie ongerust te maken of om de publieke rust te storen; doch, van de andere zijde beschouwd, mogen ook gelooven dat het ministerie, gerust voor de toekomst, niettemin nog geen bepaald besluit heeft kunnen nemen met betrekking tot hetgeen reeds heeft plaats gehad. Een ding is zeker, namelijk, dat Garibaldi zich voor de eene of andere regtbank zal moeten verantwoorden omtrent hetgeen hij gedaan heeft. Eene onmiddellijke amnestie, in den geest, zooals die voorgesteld is door de heeren Conforti en Depretis, zou eene massa verlegenheden uit den weg hebben geruimd; doch de meerderheid hunnen collega's was tegen hen. Mogen wij geloof slaan aan onze Parijsche landgenooten, die met Garibaldi of met diens intieme vrienden in korrespondentie staan dan heeft Garibaldi nimmer eene amnestie gevraagd of begeerd; en alleen dat feit zou het ministerie tot het verleenen eener amnestie hebben moeten overhalen. Van welken aard die zaak nu ook moge zijn, Garibaldi en het ministerie staan op een punt; beiden willen, dat het regt zijnen loop hebbe; het ministerie doelt hiermede ten opzigte van Garibaldi minder op eene veroordeeling dan op een pardon; Garibaldi schrikt minder terug voor eene straf, van welke de koning hem zeker zal ontheffen, dan om publiek de opinie van zijn land te moeten inroepen, en Italië eene apologie aan te bieden voor hetgeen hij gedaan heeft.

Doch, laat nu de kwestie uitgemaakt zijn, dat Garibaldi zal worden vervolgd, dan aarzelt het ministerie toch altijd nog, voor welke regtspraak het dezen zonderlingen schuldige zal brengen, die beschuldigd wordt van, wel is waar, door onwettige middelen zijn land eene hoofdstad te hebben willen geven, en het koningrijk van zijnen vorst volkomen te hebben willen maken. Het is nog niet bekend, of die moeijelijke taak aan den senaat of aan eenen krijgsraad zal worden opgedragen, doch wij hebben reden om te mogen vooronderstellen, dat aan eenen krijgsraad de voorkeur zal worden gegeven.

Welke regtsvorm ten dezen ook zal worden gekozen, na een publiek regtsgeding, waarin Garibaldi en zijne vrienden zullen hebben gesproken, moet noodzakelijk tusschen de kabinetten van Turijn en de Tuileriën de Romeinsche kwestie op nieuw op het tapijt worden gebragt. Nu zou het wel belangwekkend zijn om eenige gissing te kunnen maken betrekkelijk het antwoord, dat dan door het Fransche gouvernement zal worden gegeven. Doch welken grond hebben wij, waarop wij gissingen kunnen maken? Volgens den gewonen loop van zaken redenerende, zouden wij kunnen aannemen, dat in den laatst gehouden ministerraad eenig besluit is genomen, of ten minste, dat de grondslagen voor een te nemen besluit zijn gelegd. Drie of vier avondbladen hebben een uitvoerig artikel overgenomen uit een weekblad, hetwelk verscheidene maatregelen opnoemt, tot welke het Fransche gouvernement besloten heeft te zullen overgaan; de belangrijkste dier maatregelen moet zijn: het voorloopig behoud van het *status quo*. Van de andere zijde beschouwd, beweert de *Courrier du dimanche* deugdelijk te zijn ingelicht, dat in den laatsten ministerraad de Romeinsche kwestie niet eens ter sprake is gebragt. Op grond van zulke tegenstrijdige berigten mogen wij niet in gissingen treden omtrent hetgeen over eene week, of zelfs na verloop van eenen dag, kan gebeuren."

FRANKRIJK en ITALIE

Wij gelooven, niet ver van de waarheid te zijn, wanneer wij zeggen, dat keizer Napoleon begint te gelooven, dat eene verzoening tusschen de kerk en het Koningrijk Italië tot de onmogelijkheden behoort. Persoonlijk geschreven brieven, eene logische en overtuigende diplomatie, de stem der publieke opinie, alles is te vergeefs. Volgens de berigten van bevoegde agenten in Rome hebben de énergie en de moed, welke aan den dag zijn gelegd voor Victor Emanuel en zijn kabinet, hem in het minst niet in de achting doen rijzen van hen, die de pauselijke souvereiniteit vertegenwoordigen. Toen de Italiaansche soldaten aan het uiterste eind van het Italiaansche schiereiland den kreet „Rome of de dood!" deden hooren, zeide de kardinaal Conclave, dat alleen eigenbelang de hand ophief en neder deed vallen, en er niet de minste begeerte bestond om Pius IX op zijnen troon te handhaven. Volgens denzelfden berigtgever wordt het ook Frankrijk niet in dank afgenomen, dat het bijstand verleent aan het Italiaansche gouvernement in deszelfs bepaald voornemen om de stoute plannen van Garibaldi te voorkomen. Het laatst gebeurde met Garibaldi heeft in Rome geene verandering te weeg gebragt. Er zijn alle redenen om te gelooven, dat de intieme relatiën tusschen de souvereinen en kabinetten van Italië nauwer zijn toegehaald door de onderdrukking van eene Europa dreigende revolutie in eenen onbekenden bergpas van het schiereiland en dat de vroeger wankelende besluiten van den keizer der Franschen daardoor meer vastheid hebben gekregen; en toch, met angst moet men de gevolgen voorzien, die ontstaan kunnen voor eenen souverein, die de kerk durft beleedigen. Keizer Napoleon zal in overweging moeten nemen: het meest geschikte tijdperk waarop, en den meest deugdelijken weg langs welken de Paus vrij kan worden gesteld tegenover den souverein en koning van het Constitutionele Italië Niet alleen de onaangename, maar ook de scherpe zijde van dat magtige werktuig, dat goed en kwaad kan stichten, — de kerkelijke invloed — zal tegen de dynastie worden gekeerd, welke de wil van Frankrijk op den troon heeft geplaatst van de traditionele vrienden en helpers der slechtste misbruiken van de kerk,—wij bedoelen den oudsten tak der Bourbons.

Wanneer de Bonapartische keizer zijn leger uit de kerkelijke staten terugroept, dan zal hij ontwijfelbaar de gelukwenschen ontvangen van de verlichtste mannen der beschaafde wereld, doch te gelijker tijd moet hij gereed zijn om der openе vijandschap der kerk het hoofd te bieden, welker staatkundige agenten, in een geestelijk gewaad gedoscht, even magtig zijn in de paleizen, als in de nederige stulpen. De oudste zoon der kerk moet er ook op rekenen, dat de Paus Rome als vlugteling verlaat, de catholijke wereld om ontferming smeekt, welligt haren gewapenden bijstand inroept tegen den Franschen keizer, die hem (den Paus) aan de revolutie zal hebben verraden. De Paus zal op de domheid en het bijgeloof der menschenkinderen werken.

De Cathlijke vorsten of gouvernementen kunnen niet onverschillig zijn ten opzigte van het magtige leger, dat hij bezit, wiens vijandschap zij welligt zullen moeten uitlokken. Dat de keizer der Franschen, die zooveel moed getoond heeft in groote politieke crisissen, voor welke de stoutste staatsman zou zijn teruggedeinsd, niettemin besloten heeft om de Romeinsche kwestie tot eene oplossing te brengen, daarvan houden wij ons overtuigd. Dat die oplossing binnen eenige weken zal plaats hebben, gelooven wij niet, doch wij zouden ons sterk bedriegen, wanneer het Fransche leger

zich het volgende jaar om dezen tijd nog in Rome bevindt. Napoleon III en die raadslieden, welke uit overtuiging en pligtgevoel de keizerlijke politiek met betrekking tot het Pausdom ondersteunen, hebben altijd gehoopt, dat tusschen het Roomsche Catholicisme en den souverein en het volk van het koningrijk Italië eene minnelijke schikking zou worden bewerkstelligd, in den geest, als voorgesteld was door het collegie der kardinalen. Men vertrouwde, dat de liberale aanbiedingen van de Italiaansche en andere Catholijke mogendheden tot bescherming en finantiëlen bijstand van den heiligen stoel eindelijk zouden worden aangenomen, daar alsdan de noodzakelijkheid zou zijn opgeheven om het hoofd der Roomsche kerk te doen beschermen door vreemde soldaten; het voortduren van aanhoudend protesteren door het Romeinsche volk tegen de uitoefening der wereldlijke magt door geestelijken nam dan een einde, en een bankroet van de Pauselijke schatkist ware dan voorkomen. Ook de graaf Cavour hoopte altijd, dat de publieke meening door den tijd een zoo magtig zedelijk overwigt op den Paus zou verkrijgen, alsmede op de leden van het heilige collegie, aan welke het welzijn der kerk is toevertrouwd, dat de Romeinsche kerk, den geest onzer eeuw in aanmerking nemende, op verzoek van vorsten en de gebeden des volks hare traditionele onverschilligheid zou laten varen, en die wereldlijke aanmatigingen zou opgeven, welke het eerste Christendom nimmer hebben ontsierd. De wereldsche bemoeizucht is reeds meermalen oorzaak geweest, dat het Pausdom vernederingen onderging. De Paus en de kardinalen, hun volle vertrouwen stellende in den invloed, dien zij over millioenen Roomsch Catholijken bezitten, hadden steeds een doof oor of een wantrouwend antwoord voor al de voorstellen, welke de Fransche of Italiaansche gouvernementen deden.

Het Pauselijke gouvernement ziet in Italië liever eene regering loosheid en bloedvergieting dan dat het eene verzoening zou willen aangaan met den koning en het volk. Het antwoord op de bede van Italië om wereldsche vrede en geestelijke rust werd gegeven door de uitzending van rooverbenden, welke den armen boer plunderden en vermoordden. De hoofden der kerk kunnen van uit het vatikaan een volk ten zege worden, dat twee malen de beschaving in de wereld heeft gebragt, en thans nog in de familie der groote natiën worstelt.

Ook keizer Napoleon heeft meer dan waarschijnlijk dat alles in zijne gedachten, wanneer hij overweegt, langs welken weg hij er toe kan geraken om zijn leger de kerkelijke staten te doen ontruimen.

(*Post.*)

AMERIKA.

Het schijnt, dat de strijdvoerende partijen bij den noodlottigen amerikaanschen burgeroorlog nog steeds even moedig tegen elkander wedijveren in de constructie van werktuigen, niet tot algemeen nut, maar helaas! tot vernieling; en dat met eenen ijver, die, in tegenovergestelde rigting gebezigd, de heilzaamste gevolgen voor de maatschappij kon na zich slepen. Immers, terwijl de Zuidelijken nu voor den dag komen met eene gepantserde spoorwegbatterij, heeft het gouvernement der unie het vroeger besproken plan doorgezet tot aanbouw eener onderzeesche batterij. De aanbouw van hun onderzeesch vaartuig is opgedragen aan een' franschen ingenieur, den heer Villerot.

Dat vaartuig is slechts 50 voet lang, 4 voet breed en 6 voet diep. Van achteren loopt het eivormig uit, en van voren heeft het eene kegelvormige gedaante, terwijl het roer, in den vorm van een vischstaart, geheel van binnen werkt, zonder dat er van buiten iets van te zien is. Het schip wordt bewogen door 18 roeiriemen, en, even als de roeijers, werkt ook de geheele bemanning, bij alle manoeuvres, beneden het stevig gepantserde dek, zijnde in de binnenruimte door het aanbrengen van luchtpompen en andere middelen ter luchtververschiug, zoowel als door de doelmatige plaatsing van een vijftigtal ronde kijkglazen, genoegzaam voor licht en eene gezonde atmospheer gezorgd. Voorts zijn er aan de voorzijde en van onderen aan de kiel beweegbare luiken tot doorlating van onderzeesche branders, eene soort van machines infernales, die men uit het vaartuig onder de vijandelijke schepen zal kunnen brengen, om aldaar eene uitbarsting te weeg te brengen. Daarbij is met de doorlating van den luchtstroom, de plaatsing en werking der luchtbuizen, enz, alles er op ingerigt om met het geheele gevaarte een' geruimen tijd onder water te kunnen doorbrengen, en bij een onverwacht gevaar met eene onbegrijpelijke snelheid weêr naar de oppervlakte terug te kunnen komen. De bereikte diepte wordt onder water aangewezen door een' regulateur, terwijl er, behalve een bijzondere soort van kompas, ook nog verschillende toestellen worden aangebragt, wier doel en zamenstelling geheim wordt gehouden. Het plan zelf was reeds vroeger in Amerika op touw gezet; men had zelfs zulk een vaartuig reeds bestemd om de Merrimac te vernielen, doch juist in dien tijd ontstonden er tot de uitvoering eenige bezwaren, waardoor alle noodige toestellen niet spoedig genoeg konden gereed zijn. Die moeijelijkheden zijn thans uit den weg geruimd, met dat gevolg, dat het schip thans op de marine-werf te Philadelphia wordt afgewerkt.

CORRESPONDENTIE UIT LONDEN.

Nooit heeft men zeker in eene stad zoo velerlei *expositiën* of *exhibitiën* te gelijk gezien, als thans te *Londen*. Behalve de groote internationale tentoonstelling heeft men de tentoonstelling van landbouw in *Battersea Park*, de tentoonstelling van kunstvoorwerpen in het museum van *Kensington*, behalve nog de tentoonstelling van honden *(the Dogshow)* te *Islington*. *Engeland* heeft zijne machines willen toonen, zijne dieren, zijne bloemen, zijne schilderijen, met een woord alles, aan die ontelbare menigte vreemdelingen, waardoor de hoofdstad van *Groot-Britannië* thans overstroomd wordt. Er is bevrediging te vinden voor den smaak van allen. Voor de kunstbeoefenaren was de expositie te *Kensington* zeer zeker van groot belang; zij was te zamengesteld uit voorwerpen, tijdelijk tot een museum hervormd, voor deze gelegenheid ter leen afgestaan door de groote aristocratische familiën. De groote pronktafels en kasten hadden zich voor eenige dagen van hun oud en prachtig zilverwerk ontdaan; de prachtige porseleinen voorwerpen, de oude wapenborden, enz. waren voor eenige dagen toegezonden aan de bekwame administratie van het South-Kensingtons museum en alle deze stukken, behoorlijk gerangschikt en in klassen verdeeld, waren ter bewondering aangeboden van de vreemdelingen en aan Engelschen zelve, die ze niet kenden.

De engelsche gastvrijheid heeft de internationale feesten verdubbeld; eenige der in de nabuurschap van Londen gelegen woningen, waren voor geheele stroomen van bezoekers, door extra spoorwegtreinen aangevoerd, opengesteld; te Chiswick had lord Granville, wiens hoffelijkheid en voorkomenheid zoo te regt door de fransche tentoonstellers geprezen wordt, vele vreemdelingen genoodt en tevens schier de geheele engelsche societeit. Lord Salisbury had hen in zijn aloud slot *Hatfield* genoodigd, een wezenlijk model van gothische bouwkunst, in den stijl, die door de engelschen Elisabeth's stijl genaamd wordt; lord *Taunton* gaf een soortgelijk feest te *Hoke Park*. Het is in deze vereenigingen bij dag, dat men beter overal dan elders de engelsche zamenleving kan leeren kennen: men wandelt in een fraai park. De ligtste toiletten, wat kleur en stof betreft, trotseren de koude en somtijds den regen. Men ziet op de terrassen en elders zich groepen vormen à l'italienne; militaire muziek vervrolijkt door hunne fanfares deze vreedzame vereenigingen, waarvan de wandeling en de conversatie het voornaamste genoegen uitmaken; en bij het beschouwen van al die tronien, al die rustige jonge meisjes, wier glimlach steeds binnen de palen der uiterste gematigdheid blijft, die jonge lui wier keurige kleeding nimmer de geringste wanorde doet zien, komt ons onwillekeurig het gezegde van *Brantome* voor „voor den geest: „*Et les Anglais, comme d'habi-*„*tude, s'amusient moult tristement.*"

Het is niet te verwonderen dat de franschen en de vreemdelingen in het algemeen zooveel moeite hebben om de engelsche zamenleving te beoordeelen. Men heeft zich hier te *Londen* zeer geërgerd over de gewaagde beoordeelingen door eenige hier pas aangelande journalisten geuit, en die na het doorloopen van Regentstreet en de buurten van Leiscester square aan de fransche dagbladen brieven toegezonden hebben, waarin *Engeland* niet zeer ontzien werd. Echter zal men moeten erkenen dat de engelschen hiervan wel een weinig zelve de schuld zijn, indien hun land niet beter gekend wordt. Ik heb gezegd dat eenige personen met veel welwilendheid en voorkomenheid de gastvrijsheid hebben uitgeoefend jegens de vreemdelingen te *Londen*, wegens de tentoonstelling aangekomen; maar in deze hospitaliteit op groote schaal zelve straalt iets statigs, ja iets kunsmatigs door, dat het wezenlijke aanzien der zaken beneveld.

Immers kunt gij u vleijen eenen man te hebben leeren kennen, die eenen avond zijne salons geopend heeft voor u, en tevens voor duizend andere personen? Kan er eene oordeelkundige conversatie plaats vinden in die *Raouts*, waar men zich verdringt en openhoopt, waar het wisselen van handdrukken op zijn engelsch de plaats moet bekleeden van de wisseling van denkbeelden? Wat zal men eindelijk zeggen van die banketten, waar uw eigen stemgeluid verloren raakt in het geraas door het heen en weder loopen der bedienden en knechts en door den klank van het zilverwerk, opgelost in een eentoonig en vermoeijend rumoer? Er is in *Engeland* altijd, hetzij in de vermaken, hetzij in het doen van zaken, en in de beweging der nijverheid, iets koortachtigs, iets buitengemeens. Gaat slechts door de straten van *Londen* en gij zult die bezige menigte opmerken, met eenen somberen ernst, als ware zij door een noodlot tot werken veroordeeld; overal straalt er eene zekere werkzaamheid door. Gindse staatsman dien gij daar ziet binnenkomen en eenige woorden wisselt met hen die hij tegen komt, zal binnen vijf minuten vertrokken zijn; een ander komt van het parlement en spoedt zich om naar de opera te gaan. Morgen zal een ander naar het uiterste einde van *Engeland* reizen, om in zijn graafschap bij eene vereeniging voor te zitten, en zal om te dineren in de hoofdstad terugkeeren. De staatkunde mengt zich onder de wereldsche nietigheden en maakt ze tot een wapen en tot een middel.

Naast de verantwoordelijke ministers staan hunne vrouwen, die dit niet zijn, maar die tevens rijk aan invloed zijn. Beschouw van hier dien jongen eerzuchtigen, op die altijd onstuimige zee dobberende, verpligt om alle autoriteiten te ontzien, de wereld, de mannen van de pers, eene geduchte magt in dit land van vrije publiciteit, de inwoners van zijn graafschap, de leden der clubs, waartoe hij behoort. Hij zal voor niet eene uitnoodiging bedanken, hij zal zijnen naam teekenen op alle inschrijvingslijsten, die men hem toezendt; zijn rijtuig kruist van 's morgens tot middernacht; hij zal dertig brieven per dag schrijven, een glimlachje voor iedereen over hebben, en na al deze pogingen zal hij zich genoeg beloond achten, wanneer een invloed hebbend dagblad op den eenen of anderen dag zijnen naam noemt, zonder eene te scherpe berisping er bij te voegen, of ook, wanneer men in den kring der magtigen van het oogenblik van hem spreekt als van een *rising young man:* dit is het woord, dat men bezigt voor de minister-leerlingen: een jong mensch, dat voorwaarts gaat! zoo zal men hem gedurende eenige jaren noemen, die men de krisis van zijn leven kan heeten. Komt hij overwinnend uit den strijd, dan kan hij op alles aanspraak maken, op ondersecretariaten, op ministeriën, op den kousenband: maar komt hij niet naar boven, dan moet hij volstrekt naar beneden, en onder de duistere menigte van onmagtigen, onbegrepenen, onbekwamen, terugkeeren. *Vae victis!*

(*Wordt vervolgd.*)

SCHEEPSBERIGTEN

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen van het schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schep in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Nov. 6	Gouvern.	Dassoon.	J. A. Velders	...	Banjoew.	2 Nov.	geen.	Soerabaija.	...
„ —	Ned. Ind.	Almook Tassam.	Said Alie Alhabassij	89	Batavia.	29 Oct.	„	„	...

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Benam.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Novemb. 7	Ned. Ind.	Stooms.	Oenarang.	H. Kramer.	Batavia over Samarang.
„ —	Nederl.	Bark	Aletta Augusta.	J. A. Tinhalt.	Nederl. „ „
„ —	„	Schoen.	Bella.	A. N. Rietberg.	Bezoekie.

In lading en ter reede liggende Schepen te Soerabaya.

VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	LASTEN.	GEZAGVOERDERS.	BESTEMMING.	AGENTEN.
Z. M.	Korvet.	Juno.	.....	Kapt. t/z J. J. v. d. Moore.	Wachtschip.	...
„	Stooms.	Balie.	.....	Luit. „ 1 kl. Palm.	...	...
„	„	Gedeh.	.....	....	Opgelegd.	...
„	„	Phoenix.	.....	Luit. 1 kl. J. L. Nierstrasz.	...	...
„	„	Etna.	.....	„ 1 kl. van der Meulen.	...	...
„	„	Citadel van Antwerpen.	.....	Kapt. L. t/z G. P. J. Mossel.	...	...
„	„	Madura.	.....	Luit. t/z 2 kl. J. Greve.	...	...
Gouvernements	Stoomer	Hertog Bernhard.	.....	Stolte.	...	...
„	„	Draak.	.....	A. Smit.	...	...
„	„	Java.	.....	H. F. Bernoster.	...	...
Nederlandsche	Bark	P. Schoenmakers.	371	J. J. van Varelen.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
„	„	Nova Zembla.	382	A. J. B. Hordijk.	...	id.
„	„	Capella.	199	J. Kruisinger.	...	id.
„	Schip	Jedo.	399	F. van Rossen.	...	id.
Engelsche	„	Majestic.	251	J. Jones.	id. in rep.	id.
„	„	Edouard Marie.	258	A. van der Kolf.	...	id.
Nederl. Ind.	Stooms.	Kraton.	28	J. Martens.	In Reparatie.	W. Cores de Vries.
„	„	Padang.	181	....	id.	id.
„	„	Ambon.	183	W. Vogel.	Moluccos.	id.
„	Stooms.	Palembang.	158	M. H. Munnich.	...	id.
Nederlandsche	Bark	Quartet.	339	Z. Mulder.	Nederland.	B. J. van Eck & Co.
„	„	Jeannette & Cornelia.	256	J. Verhoeven.	id.	Schimmelpenninck & Co.
„	„	Eersteling.	384	C. de Zeeuw Bagchus.	id.	id.
„	„	Vooruit.	350	W. C. Kool.	id.	id.
„	„	Cornelia Hendrika.	306	J. J. Swart.	id.	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
„	Schoen.	Mary Goddard.	165	F. W. Ridder.	id.	id.
„	Bark	Johanna Elisabeth.	333	N. Burhoven Junius.	...	Adam & Co.
„	„	Cornelis Gips.	343	F. H. A. Loos.	id.	B. Kopersmit & Co.
„	„	Fagel.	314	J. A. Knaap.	id.	id.
„	„	Postiljon.	192	W. van Someren Greve.	Golf van Perzie.	P. Kervel & Co.
„	„	Passaroeang.	291	J. C. Strootman.	In Reparatie.	E. Ten Brinck & Co.
„	Schip	Prins van Oranje.	478	J. Hensing.	Nederland.	id.
„	Bark	De Tweeling Zusters.	173	F. de Jong.	id.	Mc. Lennan & Co.
„	4/m „	Argo.	284	A. W. F. van Teutem.	...	Anemaet & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaja van den 6den November 1862.

INVOER.

Van Batavia per het Nederl. schip *Nova Zembla*, gezagv. HORDYK,

Eene partij steenkolen, 30 vtn. meel, 58 cs. provisiën, FRASER EATON & CO.

50 kisten dakpanen, SCHIMMELPENNINCK & CO.

Van Samarang per Ned. Ind. brik *Kim Hiap Kie*, gezagv. KWEE BIN TJING.

28 kisten diverse marmeren bladen, GEBR. PERRET.

1 kist jap. soija, 1 kist coiffures, 1 kist wagen- veeren, 3 md. seltzerwater, 38 cs. diverse dranken, LEDEBOER.

15 picol ijzer, 4,10 picol dendeng, 15,4 peper, 21/100 picol olifants-tanden, 1 kist misoa 1 krandj tabak, 60 kruikjes & 1 pak medicijn, 2 pk. meel- (Amer.) 3 kn. koopmanschappen 1000 ps. kammen, 2000 ps. jav. spiegeltjes, ARABIEREN en CHINEZEN.

UITVOER.

Naar Nederland via Samarang, per het Ned. schip *Aletta Augusta*, gezagv. TINHOLT.

46,12 pc. rotting, E. TEN BRINCK & CO.

Naar Nederland via Indramaijoe per het Nederl. schip *Cornelis Gips*, gezagv. LOOS.

200 pc. rotting, B. KOPERSMIT & CO.

220 „ tabak, P. KERVEL & CO.

5000 „ suiker, MC. LENNAN & CO.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 ƒ 14½ à ƒ 17½.—
ROTTING ƒ 10.—
WISSELKOERS 104 % à 104½ %.—

PROTESTANTSCHE EEREDIENST
Zondag den 9den November 1862.
's morgens te half negen ure.
Ds. SCHIFF.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST
Zondag den 26sten November 1862.
De Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de REDACTIE zich verantwoordelijk, zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.